

Raadgevingen voor kinderen met spraak- en taalproblemen

Bij sommige kinderen verloopt de spraak- en taalontwikkeling minder vlot en is het belangrijk dat U wat extra aandacht besteedt aan het stimuleren van de spraak- en taalontwikkeling.

Deze aandacht mag echter niet evolueren naar kritiek op de spraak van uw kind. Uw kind is toch al onzeker wat het spreken betreft, en kritiek zal deze onzekerheid alleen maar vergroten en vaak de spreekdrang verminderen. Om deze onzekerheid niet te vergroten, en uw kind te helpen, geven wij U enkele adviezen die van groot belang kunnen zijn voor U en uw kind.

- Heel dikwijls maken ouders zich zorgen over het spreken van hun kind. Wanneer uw kind merkt dat U zich zorgen maakt over zijn spreken, zal het kind zich nog onzekerder voelen, daar waar het vooral aanmoediging nodig heeft.
- Omwille van die onzekerheid van uw kind, moet U **vermijden** dat **anderen in het bijzijn van uw kind over zijn taal- en/of spraakproblemen praten**.
- Verbeteren werkt op de meeste kinderen ontmoedigend. Ze voelen het als kritiek aan en kunnen daardoor zo onzeker worden, dat zij hun pogingen tot spreken zelf opgeven. Om die reden maakt U best **geen aanmerkingen** als uw kind iets fout zegt.
- Dwing** ook uw kind **niet** tot spreken, bijv. als het verlegen is in aanwezigheid van vreemde mensen.
- Reflecteer** zoveel mogelijk en stel uw **eisen niet te hoog** wat de uitspraak betreft. "Reflecteren betekent wanneer het kind een zinnetje verkeerd uitspreekt b.v. "ikke tore maak", U uw kind niet moet verbeteren, maar zelf deze zin nog eens goed moet terug geven, zonder te verplichten te herhalen, zeg b.v. "ja, ga je een toren maken".

- Stimuleer uw kind zoveel mogelijk om te spreken wanneer het zijn bedoelingen kenbaar wil maken. Als het kind merkt dat U reageert op zijn spreken zal hij aangemoedigd worden tot praten. Dit alles houdt ook in dat U **niet te snel op gebaren** moet reageren wanneer het kind al wat kan zeggen (ook al is dat spreken brabbelen of losse woordjes). Als U steeds op gebaren reageert en hem zo al begrijpt, dan wordt het kind niet geprikkeld om te gaan spreken.
- Stel niet één van de andere kinderen** uit uw gezin - of een vriendje of vriendinnetje **tot voorbeeld**. Uw kind kan dan onzeker worden, geen zin meer hebben om te praten of agressief worden.
- Laat het kind uitspreken, geef het tijd om zijn gedachten te ordenen.

Verder willen wij nog de aandacht vestigen op de manier waarop U best met uw kind spreekt.

- Het is vooral nuttig dat U **veel met uw kind praat**. Probeer zelf **rustig en duidelijk te spreken**. Uw kind heeft dan steeds het goede voorbeeld.
Vb. Zeg niet: "loop even naar boven en ga dan naar de slaapkamer en pak dan het onderste plankje in het kastje naast de wastafel een zakdoek voor mama".
Beter is: "haal voor mama eens een zakdoek. De zakdoek ligt in het kastje in de slaapkamer". Uw kind zal dan geneigd zijn te vragen in welk kastje. U antwoordt: "in het kastje naast de wastafel, de zakdoek ligt op de onderste plank".
- Spreek veel over de dingen waarmee U dagelijks bezig bent, waar uw kind veel mee te maken heeft. **Begeleid** alles wat U samen doet **met gesproken taal**.
Vb.: wanneer U de tafel dekt zegt U: "eerst nemen we het tafelkleed, dat leggen we op de tafel. Dan zetten we de borden neer.." enz.
Hetzelfde kunnen we doen bij het aankleden, het afwassen, boodschappen doen, auto rijden enz.....
Laat uw kind veel ervaringen opdoen, zowel in huis als buitenshuis. Het heeft weinig zin om over een boerderij of een vliegveld te vertellen, als uw kind zoiets nog nooit gezien heeft. Een begrip kan voor een kind gaan leven via prentjes of verhalen, maar het is veel beter om een ervaring in werkelijkheid op te doen.

- ☞ **Neem de tijd** om naar uw kind te **luisteren**. Luister met belangstelling als het kind aan het vertellen is. Stel er ook vragen over. Uw kind moet merken dat U zich er echt voor interesseert. Als U werkelijk geen tijd hebt, leg dan uit waarom U op dat moment niet kan xluisteren en probeer het gesprekje uit te stellen tot U wel weer tijd hebt.
- ☞ Wees niet bang om, dat wat U zegt, een woord of een zin, nog eens te **herhalen**. Daarmee biedt U uw kind de kans om nog eens te horen hoe U het zegt en wat U zegt.
- ☞ Geef ook steeds het goede **voorbeeld**. We hebben al gezegd dat verbeteren van de verkeerd uitgesproken woorden, of na laten zeggen, uw kind alleen maar onzeker maakt. U kunt veel beter het door uw kind gebrekkig uitgesproken zinnetje nog eens goed herhalen (reflecteren), zonder het op zijn fout attent te maken. Soms zal het kind uit zichzelf een poging doen om zichzelf te verbeteren. Hierbij is het belangrijk dat U elke **poging tot beter spreken beloont**. Daarmee moedigt U het kind aan om dat vaker te gaan proberen.

Probeer het kind zoveel mogelijk zelfvertrouwen te geven, ook in situaties die niet direct met spreken te maken hebben. **Prijs regelmatig** de dingen die uw kind goed doet, zoals tekeningen maken, meehelpen.....

Het is belangrijk dat U regelmatig vertelt (vb. voor het slapengaan). Bij de keuze van het voorleesboek is niet zozeer het spannende verhaal belangrijk, maar meer of het boekje geschikt is voor het niveau van uw kind. Pas zinsbouw en woordenschat aan aan het niveau van het kind.

alle info: Jean-Pierre Vvercaemer – info@rcoverleie.be

Revalidatiecentrum Overleie v.z.w.

Overleiestraat 57 – 8500 Kortrijk
T 056/35 18 52 – F 056/35 18 72

***Raadgevingen voor
kinderen met een
vertraagde spraak- en
of taalontwikkeling***